

A Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2003. szeptember 19-én benyújtott kereset

(T-322/03. sz. ügy)

(2005/C 6/73)

(A keresetlevél nyelve: német)

A Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H., székhely: Salzburg (Ausztria), képviseli: H. G. Zeiner, ügyvéd, 2003. szeptember 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A HEROLD Business Data GmbH Co. KG (korábban: Herold Business Data AG), székhely: Mödling (Ausztria) is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- változtassa meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. június 19-i határozatát (R 580/2001. és R 592/2001. sz. egyesített ügyek) oly módon, hogy egészében utasítsa el a WEISSE SEITEN közösségi védjegy (védjegybejelentési szám: 371.096) törlésére irányuló kérelmet; másodlagosan semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. június 19-i határozatát (R 580/2001. és R 592/2001. sz. egyesített ügyek) és kötelezze az OHIM-ot az eljárás esetleges kiegészítését követően újbóli határozathozatalra és a WEISSE SEITEN közösségi védjegy (védjegybejelentési szám: 371.096) törlésére irányuló kérelem egészében történő elutasítására;
- kötelezze az alperest a felperes eljárási költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A lajstromozott közösségi védjegy, amelyre vonatkozóan törlési kérelmet nyújtottak be:

A „WEISSE SEITEN” szóvédjegy a 9., 16., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában – védjegybejelentési szám: 371.096

A közösségi védjegy jogosultja: A felperes

A közösségi védjegy törlése iránti kérelem benyújtója:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

A törlési osztály határozata:

A közösségi védjegy részbeni törlése a nyomtatott vagy elektronikus úton rögzített név- és telefonszámjegyzékek (9. és 16. osztály), valamint az ilyen név- és telefonszámjegyzékek kiadása (41. osztály) vonatkozásában

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása

Jogalapok:

- A lajstromozott védjegy megkülönböztetésre alkalmas a 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pontja értelmében.
- A lajstromozott védjegy semmilyen áru- vagy szolgáltatásjegyzékben található áru vagy szolgáltatás tekintetében nem leíró jellegű a 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdés c) pontjával összhangban.
- A lajstromozott védjegy nem a 7. cikk (1) bekezdés d) pontja szerinti szokásosan alkalmazott megjelölés.

A Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading B. V. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 23-án benyújtott kereset

(T-382/04. sz. ügy)

(2005/C 6/74)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading B. V., székhely: Landgraaf (Hollandia), képviseli: Hendrik Cornelis De Bie, 2004. szeptember 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. június 17-i (REM 19/2002) határozatát, amennyiben az megállapította, hogy a kért vámelengedésre nincs mód;
- kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, egyebek között, rizspapírt importál, amely évek óta ugyanazon KN-kód alá került besorolásra. Az 1997. június 27-i 1196/97/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ értelmében más kód alá kellett az árut besorolni. A felperes előadja, hogy ez az ő esetében nem történt meg. A felperes szerint az ő esete azonban különleges, mivel a holland vámhatóság az ellenőrzés során számos hibát követett el. A felperes arra hivatkozik, hogy a vámhatóság a különböző ellenőrzések során 8 hónapon keresztül nem észlelte a rizspapír téves besorolását. Megjegyzi továbbá, hogy sem csalás, sem nyilvánvaló gondatlanság nem róható fel neki.

Keresete alátámasztására, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a 2913/92/EGK rendelet⁽²⁾ 239. cikkét, tévesen értékelte az ügy tényállását, és elmulasztotta az indokolási kötelezettségét. A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés és az egyenlőség elvét, mert korábbi döntéseiben ellenkező álláspontot képviselt. A felperes végül hivatkozik az arányosság elvének megsértésére.

⁽¹⁾ Az egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról szóló, 1997. június 21-i 1196/97/EK bizottsági rendelet (HL L 170., 1997.6.18., 13. o.).

⁽²⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

Az EnBW Energie Baden-Württemberg AG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 27-én benyújtott kereset

(T-387/04. sz. ügy)

(2005/C 6/75)

(Az eljárás nyelve: német)

Az EnBW Energie Baden-Württemberg AG, székhely: Karlsruhe (Németország), képviselik: C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth és M. Wissmann ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- az EK Szerződés 231. cikke alapján semmisítse meg a 2004. július 7-i bizottsági határozatot az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek nemzeti kiosztási tervéről, amelyet Németország dolgozott ki a 2003/87/EK irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően;

- kötelezze a felperest minden költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes német energetikai cég. A felperes, mivel az általa üzemeltetett erőművek üvegházhatású gázokat bocsátanak ki, 2005. január 1-je óta a 2003/87/EK irányelv által bevezetett, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének hatálya alá tartozik.

A felperes azt a bizottsági döntést támadja, amely – néhány, a jelen ügy szempontjából nem releváns elem kivételével – jóváhagyta a Németország által kidolgozott, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeire vonatkozó nemzeti kiosztási tervet. A felperes különösen a tervben található egyik átmeneti szabályt kifogásolja, amely szerint az erőmű üzemeltetője, ha egy régi létesítményt leállít és helyette egy újat működtet, négy éven keresztül megkapja azt a kibocsátásegység-mennyiséget, amelyet a leállított létesítményre tekintettel kapott volna. A felperes álláspontja szerint ez a kibocsátási egységek olyan többlet-juttatását eredményezi, amely megvalósítja az EK 87. cikk (1) bekezdés szerinti támogatás tényállását, és nem igazolható. Szerinte az alperes eltérő megítélése a megtámadott határozatban nyilvánvaló indokolásbeli hibáktól szenved, és a tényállás nincs kellő alapossgal feltárva. A megtámadott határozat ezért sérti az EK 87. cikk (3) bekezdését és a 88. cikk (2) bekezdését.

Továbbá a felperes szerint az alperes, az EK 88. cikk (2) bekezdését megsértve, jogellenesen mulasztotta el a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását, pedig komoly kétségei kellett volna, hogy legyenek e szabály EK Szerződéssel való összeegyeztethetőségét illetően.

A felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat ezen kívül sérti a 2003/87/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdését és az irányelv III. Melléklete (5) követelményét, mivel a kibocsátási egységek többlet-juttatása a felperes versenytársainak indokolatlan előnyben részesítését jelenti, amelyet tovább súlyosít, hogy egyes vállalatok, mint a felperes is, mivel a közeljövőben törvényi rendelkezések következtében atomerőműveket kell, hogy leállítsanak, indokolatlanul kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek.

A megtámadott határozat végül sérti a 253. cikket, mivel számos súlyos indokolási hibát tartalmaz.

⁽¹⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).